

477

II Ночній думи.

412. I

1 а з другої сторони 2

Ночи безтурнім, ночі безсонній,
Горе мого!
Можокь налаштує душки невтомонній,
В серці чинити мовь навуку той, невтомонній
Своїм сну.

Виромь невтомонній банана серцедрин
Рвуться, летять,
Отже невтомонній, хого безконечній....
Мовь на свої мене Краля безчерній
Схопить хотять.

Де ви так іреть, куди ви іретьте,
Может орлы?
Взлетіть до зорьки ви геть не банаете?
Къ земному зорькамъ не вы і стемки не знаете
Лічу по землі.

О, моя тайна, алена зорьничко,
Де ти живешь?
Ти жашита ме я вурно твоє личко,
Шань по смерті на чобь мой, зорьничко,
Плакать притидешь?

II

212

Не раз у инь ариадя мент
О мотко, образ твой, такий чудовий,
Якимь аинтов в молодоствь беинт,
В найкрациі хвилі нашої любови.

Онь надолго хилиться і страшній
Положить мари.... вь треметалю, берь мовь
А вь тім ом зновь глядну шумній,
Що цфлувавь колмь вь порт любови.

На тремелуче серце привидь руку
Кладе мент, холодно, мовь зма,
И вь серці баль, гадки втиселі і мрку.

На привидь тихо, ненаптанно я
Глядну; онь хилиться і берь мовь, берь зруку
Мовь меле: „Цать, жини! А смерті твоя!“